

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. J.**, bývajúceho v D., proti žalovanému **JUDr. G. G.**, prokurátorovi Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš, **o zaplatenie 66 387,83 € (2 000 000 Sk) a o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 9 C 166/2008, o dovolaniach žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. júna 2010 sp. zn. 17 Co 79/2010, proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom z 25. októbra 2010 č.k. 9 C 166/2008-159, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. januára 2011 sp. zn. 15 Co 335/2010 a proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom z 30. marca 2011 č.k. 9 C 166/2008-190, takto

r o z h o d o l :

I. Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. januára 2011 sp. zn. 15 Co 335/2010 **o d m i e t a .**

II. Konanie o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. júna 2010 sp. zn. 17 Co 79/2010 **z a s t a v u j e .**

III. Konanie o dovolaniach proti uzneseniam Okresného súdu Žiar nad Hronom z 25. októbra 2010 č.k. 9 C 166/2008-159 a z 30. marca 2011 č.k. 9 C 166/2008-190 **z a s t a v u j e .**

IV. Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením z 19. januára 2010 č.k. 9 C 166/2008-121 zastavil konanie, v ktorom sa žalobca domáhal zaplataenia 2 000 000 Sk titulom náhrady škody, ktorá mu mala byť spôsobená nezákonným rozhodnutím. Rozhodol, že po právoplatnosti tohto uznesenia postúpi vec Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky; žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Zastavenie konania odôvodnil tým, že žaloba je podaná predčasne, lebo nárok žalobcu nebol predbežne prerokovaný Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky. Keďže ide o neodstrániteľnú vadu konania – podmienky konania (nedostatok právomoci), súd konanie zastavil. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 30. júna 2010 sp. zn. 17 Co 79/2010 odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o zastavení konania a vo výroku o náhrade trov konania potvrdil a vo výroku o postúpení veci Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky zrušil. Žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Výrok o zastavení konania potvrdil z dôvodu, že nedostatok prerokovania nároku na náhradu škody príslušným orgánom (§ 9 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom) je síce odstrániteľný nedostatok podmienky konania (R 28/1978), z obsahu písomných vyjadrení žalobcu adresovaných súdu na jeho výzvu, aby preukázal predbežné prerokovanie svojho nároku, ale vyplýva, že žalobca žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nepodal. Súd prvého stupňa postupoval preto správne, pokiaľ konanie zastavil (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd v dôsledku toho vecne správny výrok prvostupňového rozhodnutia o zastavení konania potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Výrok uznesenia súdu prvého stupňa o postúpení veci Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky ale zrušil vzhľadom na neexistenciu zákonného dôvodu na postúpenie veci tomuto orgánu. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. júna 2010 sp. zn. 17 Co 79/2010 napadol žalobca dovolaním (*dovolanie I.*), v ktorom uviedol, že odvolací súd „nie je oprávnený rozhodovať v danej veci, pretože je voči tomuto súdu vedené právne konanie –

podaná žaloba“, jeho rozhodnutie je nespravodlivé, nezákonné a protiústavné a jeho sudcovia sú voči nemu zaujatí.

Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením z 25. októbra 2010 č.k. 9 C 166/2008-159 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní predložil súdu plnú moc udelenú advokátovi na jeho zastupovanie v dovolacom konaní (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.). Toto uznesenie napadol žalobca dovolaním (*dovolanie 2.*).

Podaním z 18. novembra 2010 požiadal žalobca o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov. Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením z 25. novembra 2010 č.k. 9 C 166/2008-163 jeho žiadosť zamietol s odôvodnením, že v danom prípade ide zo strany žalobcu o zrejme bezúspešné uplatnenie práva a z tohto dôvodu žalobca nespĺňa predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov, čo je podmienkou pre ustanovenie zástupcu súdom v zmysle § 30 ods. 1 O.s.p. Toto rozhodnutie súdu prvého stupňa napadol žalobca odvolaním.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 12. januára 2011 sp. zn. 15 Co 335/2010 odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.). Odvolací súd po posúdení napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že rozhodnutie o neustanovení zástupcu pre dovolacie konanie je vecne správne; aj podľa jeho právneho názoru žalobca v konaní zrejme bezúspešne uplatňuje právo na náhradu za škodu spôsobenú údajne nezákonným rozhodnutím štátu, svoj nárok však neuplatňuje voči štátu, ale voči fyzickej osobe, ktorá plnila úlohy štátu.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. januára 2011 sp. zn. 15 Co 335/2010 podal žalobca dovolanie (*dovolanie 3.*), ktoré odôvodnil tým, že tento súd nebol oprávnený konať a rozhodovať, lebo žalobca podal proti nemu žalobu a jeho sudcovia sú voči nemu zaujatí. Žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov malo byť vyhovené, lebo žalobca spĺňa predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov a v danom prípade z jeho strany nejde o zrejme bezúspešné uplatnenie práva na náhradu škody.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. júna 2010 sp. zn. 17 Co 79/2010 označil tento opravný prostriedok žalobcu za neopodstatnený a žiadal, aby ho dovolací súd zamietol.

Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením z 30. marca 2011 č.k. 9 C 166/2008-190 žalobcu vyzval, aby v lehote 10 dní založil do spisu plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie žalobcu v dovolacom konaní (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.). Žalobca toto uznesenie napadol dovolaním (*dovolanie 4.*), ktoré odôvodnil tým, že nemá právnické vzdelanie, požiadal o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov a až súdom ustanovený zástupca odstráni všetky nedostatky, na odstránenie ktorých žalobcu vyzývajú súdy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolania podal včas účastník konania, skúmal, či sú splnené zákonom určené procesné predpoklady postupu, v rámci ktorého môže dovolací súd preskúmať napadnuté rozhodnutia z hľadiska ich vecnej správnosti.

I. Z dôvodov, ktoré so zreteľom na okolnosti danej veci vyplývajú z potreby vyriešiť najprv otázku splnenia osobitej podmienky dovolacieho konania (povinného zastúpenia dovolateľa bez právnického vzdelania v zmysle § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.), posudzoval dovolací súd najskôr to, či je procesne prípustné *dovolanie 3.* smerujúce proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. januára 2011 sp. zn. 15 Co 335/2010, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom z 25. novembra 2010 č.k. 9 C 166/2008-163 zamietajúce žiadosť žalobcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie.

I keď žalobca nemá právnické vzdelanie a nie je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd nepovažoval v prípade tohto dovolania (t.j. *dovolania 3.*) nedostatok povinného zastúpenia za prekážku, ktorá by bránila preskúmaniu jeho prípustnosti. Vychádzal z toho, že ak predmetom dovolacieho prieskumu má byť rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o ustanovenie zástupcu z radov advokátov v zmysle § 30 O.s.p., ide z hľadiska § 241 ods. 1 O.s.p. o výnimočný prípad, v ktorom nemožno striktne trvať

na splnení tejto podmienky, lebo inak by bol popretý nielen zámer, ktorý sledoval účastník konania podaním dovolania, ale tiež účel dovolacieho konania, v ktorom predmetom posúdenia má byť záver odvolacieho súdu o (ne)splnení podmienok pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov súdom (na obdobnom názore založil svoje rozhodnutie Najvyšší súd Slovenskej republiky napríklad aj vo veciach sp. zn. 2 Cdo 329/2006, sp. zn. 3 Cdo 144/2007 a sp. zn. 3 Cdo 277/2009).

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. *Dovolanie 3.* smeruje proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Keďže *dovolanim 3.* je napadnuté také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., nemožno prípustnosť tohto dovolania vyvodiť z uvedených ustanovení.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. a tiež so zreteľom na námietku dovolateľa sa dovolací súd zaoberal aj tým, či v konaní nedošlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne vymenované v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (aj uzneseniu), pokiaľ a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne

obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z uvedených procesných väd ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je významné subjektívne tvrdenie účastníka o tom, že v konaní došlo k vade v zmysle § 237 O.s.p., ale len zistenie, že v konaní k takej vade skutočne došlo.

Žalobca netvrdil, že by v konaní pri rozhodovaní o jeho žiadosti, aby mu súd ustanovil zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konania, došlo k procesným vadám v zmysle § 237 písm. a/ až e/ O.s.p.; existencia väd tejto povahy v dovolacom konaní ani nevyšla najavo. Prípustnosť *dovolania* 3. preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

Z hľadiska obsahového dovolateľ v tomto dovolaní namieta, že mu postupom súdov pri rozhodovaní o uvedenej žiadosti bola odňatá možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Pod odňatím možnosti pred súdom konať v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných oprávnení, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv.

Podľa § 30 O.s.p. (v znení účinnom v čase rozhodovania súdov nižších stupňov) účastníkovi, u ktorého sú predpoklady, aby bol súdom oslobodený od súdnych poplatkov, ustanoví sudca alebo poverený zamestnanec súdu na jeho žiadosť za zástupcu Centrum právnej pomoci alebo advokáta zapísaného do zoznamu podľa osobitného predpisu, ak je to potrebné na ochranu jeho záujmov. Procesným predpokladom pre ustanovenie zástupcu v zmysle tohto ustanovenia sú vo všeobecnosti a/ žiadosť účastníka konania, b/ splnenie predpokladov pre oslobodenie od súdnych poplatkov, c/ danosť takej potreby ochrany záujmov účastníka konania, ktorá je v priamej súvislosti s predmetom konania. Pokiaľ má byť účastníkovi zástupca ustanovený, musia byť uvedené predpoklady splnené kumulatívne. Žalobca podal žiadosť o ustanovenie zástupcu z radov advokátov, čím splnil predpoklad označený pod a/. Pokiaľ ale ide o otázku splnenia ďalšieho z predpokladov (viď b/), treba uviesť, že pre záver súdu o danosti podmienok pre oslobodenie účastníka konania od súdneho poplatku sú významné hľadiská uvedené v § 138 O.s.p. (najmä existencia pomerov účastníka odôvodňujúcich oslobodenie a skutočnosť, že v jeho prípade nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva). Pri rozhodovaní o oslobodení fyzickej osoby

od súdnych poplatkov súd berie na zreteľ najmä jej celkové majetkové, zdravotné a sociálne pomery, výšku súdneho poplatku, predpokladané trovy dokazovania, povahu žalobou uplatneného nároku. Zhodnotenie týchto aspektov sa musí premietnuť do záveru, či účastník je schopný zaplatiť súdne poplatky; ak to pomery účastníka nedovoľujú, prizná mu súd oslobodenie od súdnych poplatkov, avšak – a to je potrebné pre účely prejednávanej veci osobitne zdôrazniť – len ak účastník svoje právo neuplatňuje (nebráni) svojvoľne alebo zrejme bezúspešne.

Pokiaľ žalobca namieta, že pri rozhodovaní o jeho uvedenej žiadosti neboli zohľadnené okolnosti, ktoré odôvodňovali vyhovie žiadosti o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie a o oslobodenie žalobcu od súdnych poplatkov, namieta nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov, ktoré samo osebe nezakladá prípustnosť dovolania (nie je procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p.). V prejednávanej veci v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by sa súdy dopustili porušenia procesných oprávnení žalobcu majúcich za následok odňatie jeho možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Obsah spisu nedáva podklad pre záver, že mu neustanovili zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov, hoci pre to boli dané procesné predpoklady. Otázka jeho aktuálnej sociálnej (materiálnej) situácie nemá v danom prípade určujúci význam, lebo aj podľa názoru dovolacieho súdu ide zo strany žalobcu o zrejme bezúspešné uplatnenie práva na náhradu škody v zmysle zákona č. 58/12969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, ktoré žalobca neuplatnil voči zodpovednému subjektu zodpovedajúcemu v týchto prípadoch za škodu (voči štátu), ale fyzickej osobe, ktorá (iba) konala za štátny orgán. Na tomto základe dospel dovolací súd k záveru, že postup súdov nemal za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení žalobcu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Pri posudzovaní prípustnosti *dovolania* 3. venoval dovolací súd pozornosť aj otázke, či v konaní o uvedenej žiadosti dovolateľa nedošlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 písm. g/ O.s.p. Žalobca totiž v konaní na súdoch nižších stupňov opakovane namietal, že sudcovia súdu prvého stupňa a žalovaný ako prokurátor sa navzájom poznajú z titulu výkonu ich profesií, ďalej že sudcovia Krajského súdu v Banskej Bystrici „chránia“ sudcov

Okresného súdu Žiar nad Hronom a napokon že proti Krajskému súdu v Banskej Bystrici podal žalobu.

V zmysle § 14 ods. 1 O.s.p. sú sudcovia vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Námietka zaujatosti, ktorú vznáša účastník konania, musí mať náležitosti uvedené v § 15a ods. 3 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia v námietke zaujatosti musí byť uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, a kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedel. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliadne; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Otázku, či v konaní rozhodoval sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, posudzuje dovolací súd samostatne, prípadne aj inak, než bola v konaní posúdená súdom nižšieho stupňa (porovnaj R 59/1997). V danej veci Okresný súd Žiar nad Hronom listom z 30. apríla 2009 oznámil žalobcovi, že na jeho námietku zaujatosti neprihliada, lebo neobsahuje predpísané náležitosti (§ 15a ods. 3 O.s.p.), ako aj preto, lebo sú v nej uplatnené dôvody týkajúce okolností spočívajúcich v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci (ktoré § 14 ods. 3 O.s.p. označuje za neprípustné). O námietke zaujatosti žalobcu voči sudcom Krajského súdu v Banskej Bystrici už (opakovane) rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky; v uznesení z 31. mája 2010 sp. zn. 3 Nc 14/2010 konštatoval, že sudcovia tohto súdu JUDr. Zita Nagypálová, JUDr. Danica Kočičková, JUDr. Ing. J. Gandžala, JUDr. Peter Priehoda, Mgr. Ema Novodomcová a JUDr. Mária Podhorová nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí.

Dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti *dovolania* 3. zo spisu nezistil žiadne okolnosti, ktoré by opodstatňovali výhrady žalobcu voči osobám sudcov a ktoré by ich vylučovali z prejednávania a rozhodovania vecí (§ 14 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd pri tom osobitne vzal na zreteľ, že žalobca námietku zaujatosti vyvodzoval z takých skutkových okolností, ktoré sú podložené iba jeho domnienkou (subjektívnym, ničím nepodloženým názorom), že vzťahy vec prejednávajúcich sudcov a žalovaného prekročili rámec bežných profesionálnych vzťahov sudcov a prokurátorov, ktoré samé osebe nezakladajú dôvod pre vylúčenie sudcu v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd dodáva, že žalobcom vznesené námietky zaujatosti skutočne nemali zákonné náležitosti (§ 15a ods. 3 O.s.p.) a správne na ne

nebolo prihlíadané. Treba dodať, že Krajský súd v Banskej Bystrici v danom prípade nie je účastníkom konania a skutočnosť, že žalobca prípadne v inej veci podal proti tomuto súdu žalobu, nezakladá bez ďalšieho dôvod na vylúčenie sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici v prejednávanej veci. Vzhľadom na to dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodíť ani z § 237 písm. g/ O.s.p.

Keďže procesná prípustnosť *dovolania 3.* proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o neustanovení zástupcu žalobcovi pre dovolacie konanie z radov advokátov, nevyplýva ani z § 239 ani z § 237 O.s.p., odmietol dovolací súd tento opravný prostriedok ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

II. Pokiaľ ide o *dovolanie 1.*, dovolací súd poukazuje na to, že v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok je odstrániteľný, avšak len za súčinnosti dovolateľa. Žalobca v dovolacom konaní nepreukázal, že má právnické vzdelanie (a že teda v dovolacom konaní nemusí byť zastúpený advokátom). Bol opakovane vyzvaný, aby súdu predložil plnomocenstvo udelené pre dovolacie konanie advokátovi a bol oboznámený s rozhodnutiami súdov nižších stupňov o tom, že sa mu neustanovuje zástupca z radov advokátov. Napriek tomu však do spisu nezaložil advokátovi udelenú plnú moc na jeho zastupovanie v dovolacom konaní. V dôsledku toho zostal nedostatok tejto osobitnej podmienky dovolacieho konania neodstránený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preto konanie o *dovolani 1.* zastavil (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.), pričom sa nemohol zaoberať otázkou, či v konaní došlo k procesným vadám vytýkaným dovolateľom a či je napadnuté rozhodnutie vecne správne.

III. *Dovolanie 2.* a tiež *dovolanie 4.* smerujú proti uzneseniam súdu prvého stupňa.

Ako už bolo uvedené, účastník konania môže dovolaním napadnúť iba právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Odvolacím súdom je krajský súd, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a Najvyšší súd Slovenskej republiky, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.). Rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom napadnuté *dovolaniami 2. a 4.* nie sú rozhodnutia odvolacieho súdu. Ide o uznesenia súdu prvého stupňa, ktoré nie sú spôsobilým predmetom dovolania; nemožno ich týmto mimoriadnym opravným prostriedkom napádať, a to ani vtedy, ak by v konaní na súde prvého stupňa (prípadne) došlo k procesným vadám v zmysle § 237 O.s.p.

Keďže dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci, inak patriacej do právomoci súdov, je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, ktoré musí mať za následok zastavenie dovolacieho konania (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.).

Dovolací súd poznamenáva, že ani v konaní o *dovolaniach 2. a 4.* žalobca nerešpektoval výzvu súdu a do spisu nezaložil plnú moc udelenú advokátovi. Aj v prípade týchto dovolaní zastavil dovolací súd konanie bez toho, aby mohol pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti dôvodov uplatnených v dovolaniach.

IV. Žalobca z procesného hľadiska zavinil, že sa *dovolanie 3.* muselo odmietnuť, resp. že sa konania o jeho ďalších dovolaniach museli zastaviť; vznikla mu preto povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. mája 2011

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Jarmila Uhlířová